

RÄKNESYSTEMET I BADMINTON

Gunnel Bengtsson, veteranspelare, spelat i 48 år varav 13 år i sträck i högsta serien (Allsvenskan/Elitserien) för Spårvägen och Frölunda under 70-80-talet.

----- Magnus Gustafssons inlägg i svart – *Gunnels kommentarer i rött.*

Likt PG kan jag säga att det var positivt att vi övergav det gamla räknesystemet 2006. Att få poäng för varje vunnen boll kändes sympatiskt. Även att andraserven försvann från dubbeln. Absolut!

MEN den bästa förändringen var att damerna fick samma räknesystem som herrarna. Inte bara för jämlikheten utan framförallt för att de matcherna blev ointressanta när det blev en tidig ledning. ... Någon som var med då och känner igen parallellen till det som nu är föreslaget? Ja, jag var med. Har spelat sedan 1966, så jag har nog varit med om de flesta räknesätt – även 5 set till 9 (poäng i egen serve). Att korta seten till 11 innebär faktiskt tvärt om vad många tror sig hända. Att vi snabbt skulle vara framme vid avgörande bollar och få ökad spänning stämmer inte. Vid en snabb ledning blir det setet snabbt ointressant. Möjligheten att komma ikapp blir mindre. I min värld så är det mycket mer ointressant med en tidig ledning i en LÄNGRE match – för hur stor är sannolikheten att det blir jämnt igen? Inte stor, om det skiljer aldrig så lite i spelstyrka.

Att få se ett långt set där ledningen skiftar och där det faktiskt inte är avgjort förrän sista boll kan vi glömma. Är man "the underdog" så är ett mål låååågt borta inte speciellt motiverande, med ett närmare mål kan ALLA samla sina krafter till sista droppen. Badminton är en fantastisk sport, där spelare med OLIKA slags tillgångar kan mäta sig med varandra – tekniskt duktiga, strategiskt duktiga, uthålliga löparnissar, styrkespelare. Ju längre matcher, desto fler varianter sållar man bort. (Ytterligheten är en så lång match att det bara blir löparnissarna kvar... Då kan man lika gärna titta på maraton – Spännande? Nej! – Beundran över uthållighet. JA!)

Att det skulle gynna snabbare spel och därmed attraktiv badminton stämmer inte. Istället måste spelarna vårda bollen, minska de egna misstagen och öka marginalerna, eftersom varje förlorad boll betyder så mycket. Vem vågar spela publikbefriande då? Vem vågar chansa då? Stressade spelare presterar sämre och bjuder mindre på sig själva. Frustrerade spelare är inte kul att se. I en lång match är det inte ens idé att chansa och försöka vinna på spektakulära bollar, att prova "det där lilla extra". Det tar dig ändå inte speciellt närmare målet. Det är i korta matcher som det är värt ett försök! Ointressant? Nej, det är det enformiga malandet som är ointressant!

Att det skulle gynna offensivt spel för att det ju är kortare set håller inte heller. Vi har redan idag en paus vid 11. Så varför skulle man kunna ösa på mer? Jo, möjligen om man tror stensäkert på vinst i tre raka set. Men det kan ju lika gärna bli 5 set? Visserligen då "ett set" mindre än en normal tre setare till 21. Men inte givet kortare.

Att kortare skulle vara bättre förstår jag inte heller? En match i fotboll, ishockey, eller säg tre tusen meter hinder bjuder på underhållning ända till slutsignalen, eller man korsar mållinjen. Det är spelet, kampen och svängningarna som är behållningen. Man njuter av finerna, dragningarna, långa och korta ryck. Inte bara målen, eller sista spurten. Tja, eftersom vi nu jämför med andra sporter så måste man ju bara ta upp tennisen. Hur många tror ni hade suttit trollebundna vid varenda boll i 1 set tennis om det istället för 4 vinstbollar i 6 game, om det istället varit 1 enda set till 24 vinstbollar?? Men nu är VARJE BOLL betydelsefull och intressant, och alla vet att även om det är ledning med 5-0 i game, alla blankgame (dvs 20-0 i vinstbollar), så är det inte avgjort förrän sista bollen är slagen. Kom inte och säg att 20-0 i ledning i ett set till 24 vore nervkittlande – inte ens 20-12...

Att ovissheten om utgången med kortare set är bra rent idrottsligt förstår jag inte heller? Ska vi verkligen så aktivt hoppas på slumpen? Slumpen? Nej, snarare förmågan att tok-fokusera – hjärnornas kamp. På tur, otur, en lynnig linjedomare (det dröjer nog inte länge tills Hawkeye, eller vad tror ni?), eller domare som gör en felbedömning? Tog inte brottningen och boxningen bort den möjligheten just för att det inte var sportsligt? Det är väl stjärnor vi vill ha? De som vinner ofta. De som alla vill se. Eller ska vi spela på oddset? Förundras över en ny vinnare varje gång? Hur kul är det att samma person vinner varje gång, då? Snarare ointressant, våh! En stor anledning till att man tittar på en match är väl möjligheten till en uppstickarseger – inte en välspelad match där man till 99% vet hur det går, för då är det väl mer njutningsbart att titta på videos av de duktigaste asiaterna, strunt samma att man vet resultaten!

All kredit till PG att han inser att spel utan förlängning inte är rätt väg. Helt rätt att en förlängning och flertalet räddade setbollar är betydligt mer spännande, än ett kort avgörande, som känns som ett jaha!? Det känns mer snopet att både vinna och förlora på med 11-10. Håller helt med. Förlängningen är grädden på moset, det där lilla extra. Förutsatt att den är begriplig som nu -- med 2 bollar – inte som förut när vi spelade till 15.

Men allra viktigast. Att ändra ett räknesystem, som faktiskt flertalet av utövarna är nöjda med, bara för att det kanske blir mer massmedialt är naivt. Det är artisterna som gör det attraktivt. Att se långa dueller där spelarna vågar utmana och där man showar, det är värt att se på. Att det syns att någon kämpar och bjuder upp till kamp, det är attraktivt. Att showa är väl inte direkt uthållighetsspelarnas signum – om man inte inkluderar en spya i en påse vid sidlinjen som show – nej, det är väl snarare kännetecknet för de tekniska spelarna, de som skulle gynnas mer av kortare set än 21 än de uthålliga.

Till sist. Badminton har miljontals utövare som inte skärskådas av varken media eller publik. Faktiskt majoriten. Det är snudd på desperat att ändra ett fungerande system för att kanske locka till sig fler sponsorer, tittare eller åskådare till den lilla skara som tillhör eliten. Att byta räknesystem igen, efter bara 8 år är att blotta sin desperation än mer tydligt. Håller med om att det inte är bra att byta räknesystem så ofta. Men håller också med PG om att man inte kan strunta i kommersiella intressen, och att om vi gör det så gräver vi vår egen grop och kommer att få ännu mindre pengar än nu, och bor man inte i Asien då så kommer badminton sakta men säkert att försvinn... tyvärr...